

ærede Regjering ikke turde vove for bestandigt at udtale det Ord: „Fans er en Frihavn“, saa synes jeg dog alligevel, at der ikke er Noget til Hinder for, at Regjeringen gif ind paa at give denne Frihed for en vis Arrække. Hvis jeg er rigtigt underrettet om denne Sag, saa var det i sin Tid Tilfældet med den russiske Regjering med Hensyn til Odesa; men det viste sig, at der ikke var nogen Grund til at tage denne Bestemmelse igjen tilbage, da denne By indenfor en ikke lang Arrække har hævet sig fra et uselt Fisserleie — saavldt jeg veed — til en overordentlig blomstrende Handelsstad. Naar man er under saa særligt ugunstige Forhold, som det er blevet vort Fødelands Lod, saa synes jeg, at det ligger nær, at man anspænder hele sin Tænkeevne for at finde, hvad der dog paa en eller anden Maade kunde tjene til at fremme Landets Udvikling. Der trænges til Havne paa Sjllands Vestkyst, ikke blot for Sjllands Bedkommende, men jeg troer ogsaa for at kunne danne, hvad der synes, at Naturen selv har peget paa, et Mellemled mellem Handelen i de vestlige Lande og den øvrige Deel af vort Fødeland, om det end ikke kan udstrække sig videre. En Havn ved Vesterhavet er et Savn, som ganske vist maa have paastrængt sig Enhver, der har tænkt over disse Forhold. Naar den høitærede Minister har sagt, at han ikke kunde indsee, det kunde blive til Gavn for nogen anden Deel af Landet end i alt Fald for Fans og dens allernærmeste Omegn, saa er det ganske vist ikke vor Tanke. Vi troe, at det skulde blive til Gavn for Landet i dets Heelhed. Den Tanke, som her idag først er kommen til Omtale, den har i en Række af Aar været i en kjær Tanke hos mig, og jeg tør sige hos Mange, ganske vist under Indrømmelsen af, at man ikke er kyndig nok til at kunne med fuldkommen Sikkerhed paaapege, hvad den vil formaae; jeg vil endvidere indrømme, at jeg slet ikke har tænkt mig noget saa overordentlig Storartet, der kunde fremkomme ved dens Gjennemførelse, i alt Fald i den nærmeste Fremtid; jeg har slet ikke forestillet mig, fordi man traf en saadan Forholdsregel, at der skulde fremblomstre paa Sjllands Vestkyst en Handelsby som Hamborg eller andre, der ere vorede under anderledes storartede Forhold end vore,

jeg venter ikke der at see en Handelsstad af første Rang; men jeg havde tænkt mig, naar denne Plads fik en fri Stilling, om ikke Friheden saaledes kunde trække Handelsforbindelser til sig, at det kunde blive til Betsignelse ikke blot for den nærmeste Omegn, men ogsaa for den danske Handel i det Hele taget, og tjene til at skaffe os noget mere Uafhængighed af den tydske og navnlig af Hamborgs Handel, som vi nu saa at sige, navnlig paa Halvøen, næsten ubelukkende ere henvisse til. Denne Handel med vore sydlige Naboer har mange Ulemper i Følge med sig. Noget, der har paastrængt sig mig i saa Henseende og gjort, at det Dasse er blevet levende hos mig, om der ikke kunde gjøres Noget for at see at fremkalde Handelspladser paa Sjllands Vestkyst, hvorved vor Handel mere ligefrem kan bringes i Forbindelse med selve Verdensmarkedet i Vest, er, hvad jeg selv i mange Tilfælde har været Vidne til, at dette idelige og stadige Handelsfamqvem ikke har været til Gode i national Henseende. Vistnok skal jeg indrømme, at Bevarelsen af et Folks aandige Liv ikke beroer paa den størst mulige Afsondring fra Samqvem med andre Folk, men paa, at det vækkes, styrkes og næres hos Folket selv, men alligevel er det idelige Samqvem og Hensyn til Handelsfordelen ikke uden Indflydelse paa en Deel, og Indvirkning har hos os været i uheldig Retning. Jeg skal dog ikke gaae videre ind paa dette, men pege paa, hvad Enhver maa kunne see, hvordan han end tænker om disse Ting, nemlig den materielle Side af Sagen. Der er vistnok Ingen, der troer, at Tydskerne og navnlig Hamborgerne føre denne Mellemhandel for os for Angenting; hvis Nogen troede det, vilde det være en stor Feiltagelse, og, hvis vi ogsaa skulde bringe adskillige Offre for at frigjøre os for denne Mellemhandel, er det min Overbeviisning, at det i statsøkonomisk Henseende inden lang Tid vil kunne indvindes. Ganste vist har den ærede Minister Ret deri, at man ikke kan tænke sig, at Fans saaledes kan faae Betydning som Frihavn og Handelsplads, uden at vi tillige maatte have en Havn inde ved Fastlandet, men det er en Sag, som jeg heller ikke troer, at Regjeringen har opgivet. Rigtignok maa jeg beklage, at